

**EFEKTY UCZENIA SIĘ
DLA PODYPLOMOWYCH STUDIÓW LOGOPEDYCZNYCH**

Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ
Absolwent podyplomowych studiów logopedycznych w zakresie:	
WIEDZY	
E.1L.W1.	Zna i rozumie: medyczne podstawy logopedii; biologiczne podstawy mowy i myślenia; anatomię i fizjologię układu nerwowego; podstawy audiologii i foniatry; zaburzenia głosu.
E.1L.W2.	Zna i rozumie: językoznawcze podstawy logopedii; fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; teoretyczne podstawy wiedzy o języku, podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; fonetykę akustyczną i wizualną.
E.1L.W3.	Zna i rozumie: psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno--wspomagających; podstawy neuropsychologii; rozwój i kształtowanie mowy dziecka; psycholingwistykę rozwojową; psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka; rolę integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka; zagadnienie dwujęzyczności i jej rodzaje oraz konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka; profilaktykę logopedyczną; podstawy audiofonologii pedagogicznej; zagadnienia czynności czytania i jej składników w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym, czytania i pisania w komunikacji językowej; ryzyko dysleksji i zasady diagnozy i terapii dysleksji; zagadnienie logopedii międzykulturowej; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); metodę fonogestowej wizualizacji mowy (<i>Cued Speech</i>); podstawy języka migowego, logorytmiki, logopedii artystycznej; rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii logopedycznej; zasady organizacji pomocy logopedycznej; rolę warsztatu pracy logopedy.
E.2L.W1.	Zna i rozumie zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania; zagadnienia wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenia mowy pochodzenia korowego, rodzajów zaburzeń wymowy (dyslalii), zaburzeń płynności mówienia – jąkania i gielkotu, mutyzmu wybiórczego, afazji, dyszartrii; zasady diagnozy i terapii logopedycznej, w tym osób z niepełnosprawnością intelektualną, osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz osób z dyszartrią; metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; zagadnienia tyflologopedii, surdologopedii, gerontologopedii i onkologopedii, z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej.

E.3L.W1.	Zna i rozumie zadania charakterystyczne dla logopedy pracującego dla przedszkola, szkoły lub innej placówki systemu oświaty.
E.3L.W2.	Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny i terapeutyczny.
E.3L.W3.	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi oraz w poradniach specjalistycznych.
UMIEJĘTNOŚCI	
E.1L.U1.	Potrafi analizować medyczne podstawy logopedii; analizować i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia; wyjaśniać anatomię i fizjologię układu nerwowego; analizować i stosować podstawy audiologii i foniatrii, ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii; analizować zaburzenia głosu, zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone.
E.1L.U2.	Potrafi analizować językoznawcze podstawy logopedii; analizować i stosować fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; analizować teoretyczne podstawy wiedzy o języku; prezentować podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; prezentować podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; analizować i interpretować fonetykę akustyczną i wizualną.
E.1L.U3.	Potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno--wspomagających; wykorzystywać podstawy neuropsychologii; analizować i oceniać rozwój i kształtowanie mowy dziecka oraz psycholingwistykę rozwojową; charakteryzować i oceniać psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka; określać rolę integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka; definiować dwujęzyczność i jej rodzaje; określać konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka; stosować profilaktykę logopedyczną; wykorzystywać podstawy audiofonologii pedagogicznej; analizować czynność czytania i jej składniki w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym oraz prezentować rolę czytania i pisania w komunikacji językowej; określać ryzyko dysleksji oraz dysleksję, w tym przeprowadzać jej diagnozę i terapię; wykorzystywać logopedię międzykulturową; analizować i stosować metody pedagogiczne, metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC) oraz podstawy języka migowego w terapii logopedycznej; stosować logorytmikę i logopedię artystyczną.
E.2L.U1.	Potrafi analizować i stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania; planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną; określać opóźniony rozwój mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego, zaburzenia wymowy (dyslalie); planować i realizować diagnozę i terapię osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać zaburzenia płynności mówienia – jąkania i gielkotu; stosować tyflogopedię i surdologopedię oraz metody wychowania słuchowego i językowego; diagnozować i analizować mutyzm wybiórczy; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; diagnozować afazję i prowadzić jej terapię; planować i realizować pracę logopedyczną z pacjentem z dyzartrią; planować i realizować metodykę rewalidacji indywidualnej; stosować gerontologopedię i onkologopedię z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; przeprowadzać diagnozę i konstruować programy terapii logopedycznej, z metodyką postępowania logopedycznego.

E.3L.U1.	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i terapeutyczne.
E.3L.U2.	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów.
E.3L.U3.	Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych.
E.3L.U4.	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.
E.3L.U5.	Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne/logopedyczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH	
E.1L.K1.	Wykazuje gotowość do autorefleksji nad rozwojem zawodowym.
E.1L.K2.	Wykazuje gotowość do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych/logopedycznych.
E.2L.K1.	Wykazuje gotowość do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.
E.2L.K2.	Wykazuje gotowość do profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej.
E.2L.K3.	Wykazuje gotowość do samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej/logopedycznej.
E.2L.K4.	Wykazuje gotowość do współpracy z nauczycielami/logopedami i innymi specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
E.3L.K1.	Wykazuje gotowość do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami i innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.

OPIS ZAJĘĆ DLA PODYPLOMOWYCH STUDIÓW Z LOGOPEDII

PRZEDMIOTY I EFEKTY KSZTAŁCENIA

NAZWA PRZEDMIOTU: Wprowadzenie do logopedii	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
symbol efektu	Wiedza
E1.L.W1 E1.L.W2 E1.L.W3	Zna miejsce logopedii jako dziedziny interdyscyplinarnej, jej uwarunkowania historyczne i związki z pokrewnymi dyscyplinami naukowymi
E1.L.W3	Potrafi określić przedmiot i zadania logopedii, zna zasady organizacji pomocy logopedycznej oraz rolę warsztatu logopedy
E1.L.W1	Zna i rozumie biologiczne podstawy mowy i myślenia oraz związane z nimi negatywne uwarunkowania rozwoju na poziomie elementarnym i łączy je z różnymi formami zaburzeń
Umiejętności	
E.1L.U3	Potrafi odróżnić stan prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju dziecka (w tym rozwoju mowy) w różnym wieku
Kompetencje społeczne	
E.2L.K1	Ma przekonanie o potrzebie podejmowania działań logopedycznych w środowisku społecznym; podejmowania wyzwań zawodowych w poczuciu rozumienia, sensu i wartości ich społecznego znaczenia
E.2L.K2	Ma przekonanie o potrzebie wykorzystywania swojej wiedzy w rozwiązywaniu zjawisk logopedycznych
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Krótki rys historyczny logopedii w Polsce z uwzględnieniem wkładu PIPS/WSPS/APS. Interdyscyplinarny charakter logopedii. Podstawowa terminologia stosowana w logopedii. Uwarunkowania biologiczne rozwoju, w tym myślenia i umiejętności językowego porozumiewania się. Trudności w tym zakresie (wstępne definiowanie form zaburzeń mowy oraz opóźnionego rozwoju mowy wraz z ich krótką charakterystyką). Zestawienie form zaburzeń mowy wg H. Mierzejewskiej D. Emiluty – Rozya (2008). Zadania logopedii (specjalizacje w logopedii). Formy terapii logopedycznej</p>	

MODUŁ MEDYCZNE PODSTAWY LOGOPEDII

Neurologia	
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Lp.	Wiedza
E.1L.W1	Zna podstawy neurologii, tzn. anatomie i fizjologię układu

		nerwowego. Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę na temat przyczyn, rodzajów i stopni uszkodzenia OUN
	E.1L.W1	Zna i rozumie podstawy neonatologii i fizjoterapii oraz ich wykorzystanie w logopedii
	E.1L.W1	Posiada wiedzę na temat mechanizmów powstawania zaburzeń rozwojowych i nabytych z uwzględnieniem wiedzy z zakresu neurologii
	E.1L.W1	Zna kryteria diagnostyczne i uwarunkowania zespołów klinicznych o podłożu neurologicznym u osób w różnym wieku, także zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone
		Umiejętności
	E.1L.U1.	Potrafi dokonać charakterystyki zadań neurologa w profilaktyce pierwotnej i wtórnej
	E.1L.U1.	Potrafi analizować podstawy neurologii, czyli anatomię i fizjologię układu nerwowego, scharakteryzować neurologiczne zespoły kliniczne
	E.1L.U1.	Potrafi analizować i interpretować biologiczne podstawy rozwoju, określić sygnały ostrzegawcze w przebiegu wrodzonych i nabytych zaburzeń układu nerwowego.
	E.1L.U1.	Potrafi scharakteryzować przebieg badania neurologicznego.
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K1.	Jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę dokończania się i rozwoju osobistego.
	E.1 L.K1.	Ma przekonanie o sensie zdobywania wiedzy, wartości i potrzebie podejmowania działań wspomagających rozwój małego dziecka.
	E.1L.K1.	Odpowiedzialnie przygotowuje się do realizacji zadań. Podejmowania odpowiedzialności i wypełniania zobowiązań społecznych, w tym komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, rehabilitacyjne, terapeutyczne.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Podstawy anatomii i fizjologii oraz przyczyny i objawy uszkodzenia OUN. Metody badań diagnostycznych w neurologii. Rozwój psychoruchowy dziecka i jego zaburzenia. Najczęstsze choroby i zespoły chorobowe OUN: mózgowo-porażenie dziecięce, niepełnosprawność intelektualna – problemy medyczne i społeczne, wady rozwojowe mózgu i rdzenia, padaczki, urazy czaszkowo-mózgowe i ich następstwa, choroby naczyniowe mózgu, zespoły genetyczne. Zadania lekarza neurologa w zespole interdyscyplinarnym.		
NAZWA PRZEDMIOTU: Ortodoncja		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1 L_W 1	Zna podstawy ortodoncji, a w szczególności normę morfologiczno-czynnościową narządu żucia w poszczególnych etapach rozwojowych. Zapoznał się z przebiegiem rozwoju narządu zgryzu
	E.1L.W1.	Potrafi opisać zaburzenia w rozwoju narządu żucia i zna ich

		etiologię
		Umiejętności
	E.1L.U1.	Umie analizować i wykorzystywać podstawy ortodoncji w pracy logopedycznej, m.in. umie zauważyć nieprawidłowość w budowie narządu żucia i określić zależność pomiędzy wadami zgryzu a wadami wymowy
	E.1L.U1.	Umie zaplanować i zaproponować działania na rzecz profilaktyki ortodontycznej
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K4.	Gotów jest do współpracy logopedy z ortodontą i stomatologiem w celu doskonalenia własnego warsztatu zawodowego
TREŚCI PROGRAMOWE		
Rys historyczny i możliwości współczesnej ortodoncji. Rozwój narządu żucia i zgryzu. Rozwój funkcji narządu żucia. Metody badania i rozpoznawania ortodontycznego. Diagnostyka wad zgryzu i nieprawidłowości zębowych. Etiologia wad narządu żucia. Współzależność między wadami zgryzu i wymowy. Epidemiologia wad zgryzu i nieprawidłowości zębowych. Profilaktyka ortodontyczna i metody leczenia ortodontycznego. Wady wrodzone układu stomatognatycznego z uwzględnieniem rozszczepów wargi i podniebienia.		
NAZWA PRZEDMIOTU: Foniatria		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W1	Zna podstawy foniatrii, tzn. anatomie i fizjologię krtani oraz zna klasyfikację zaburzeń głosu
	E.1L.W1	Potrafi scharakteryzować przyczyny zaburzeń głosu i powiązać je z jakością głosu
		Umiejętności
	E.1L.U1.	Potrafi analizować i stosować podstawy foniatrii, czyli zaburzenia głosu; zauważa różnice między głosem prawidłowym a nieprawidłowym
	E.1L.U1.	Potrafi przeprowadzić podstawowe ćwiczenia oddechowe i głosowe wraz z podstawowymi ćwiczeniami z manewrami manualnymi na szyi
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K2	Jest gotów do wykorzystywania zdobytej wiedzy w przestrzeganiu zasad higieny i profilaktyki zaburzeń głosu
	E.1L.K2	Ma świadomość konieczności współpracy logopedy z foniatrą
TREŚCI PROGRAMOWE		
Anatomia i fizjologia narządu głosu. Oddychanie statyczne i dynamiczne. Fizjologiczny rozwój głosu.		

Klasyfikacja zaburzeń głosu. Rehabilitacja głosu i mowy po leczeniu raka krtani. Anatomia i fizjologia podniebienia. Niewydolność podniebienno-gardłowa. Rozszczep podniebienia - problemy foniatryczne.

NAZWA PRZEDMIOTU: Podstawy audiologii

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W1.	Zna audiologiczne podstawy logopedii: zapoznał się z anatomią, fizjologią i patologią narządu słuchu oraz trudnościami wynikającymi z zaburzeń w jego obrębie
	E.1L.W1.	Zna subiektywne i obiektywne metody badań audiologicznych oraz klasyfikacje wad słuchu
	E.1L.W1.	Zna klasyfikacje wad słuchu, a co za tym idzie, jest świadomy potrzeby wykorzystania dostępnych urządzeń wspomagających słyszenie w celu usprawniania komunikacji z uczniem
		Umiejętności
	E.1L.U1.	Potrafi analizować i stosować podstawy audiologii, tzn. umie dokonać obserwacji i interpretacji wybranych wyników badań słuchu, a także wskazywać oraz zaproponować rozwiązania dla identyfikowanych problemów - kierunek interwencji audiologicznej, np. dobór protezy słuchu, zmiana bieżących parametrów
	E.1L.U1.	Potrafi zauważyć objawy zaburzeń słuchu i przewidzieć wpływ wady słuchu na rozwój dziecka
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K1.	Ma świadomość konieczności wykorzystania wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, stąd jest gotów do poszukiwania wiedzy, a w przypadku problemów ze słuchem u podopiecznego – zwracania się do ekspertów i zasięgania ich opinii, w tym przypadku do audiologa
	E.1L.K2.	Rozumie konieczność poszukiwania najlepszych rozwiązań sprzyjających postępowi uczniów, użycia protez wspomagających słyszenie i w razie potrzeby wie gdzie skierować pacjenta

TREŚCI PROGRAMOWE

Anatomia narządu słuchu i elementy fizjologii procesu słyszenia z uwzględnieniem tych aspektów, które będą przydatne logopedzie. Subiektywne i obiektywne techniki badań : audiometria tonalna, audiometria impedancyjna, OAE, badania elektrofizjologiczne. Przyczyny niedosłuchu
 Problematyka niedosłuchów odbiorczych, przewodzeniowych oraz mieszanych ze szczególnym uwzględnieniem elementów przydatnych logopedzie. Leczenie i audiologiczna rehabilitacja narządu słuchu

Nazwa przedmiotu: Pierwsza pomoc przedmedyczna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1 L.W1	Potrafi omówić prawne aspekty udzielania pierwszej pomocy.
	E.1L.W1	Potrafi omówić sposoby zabezpieczania różnych sytuacji zagrożenia życia.
	E.1 L.W1	Zna teoretyczne aspekty postępowania z osobą nieprzytomną, resuscytacji, użycia AED.
	E.1L.W1	Zna zasady postępowania przy urazach i krwotokach.
Umiejętności		
	E.1L.U2.	Potrafi zabezpieczyć miejsce zdarzenia.
	E.1 L.U2.	Potrafi postępować z poszkodowanym nieprzytomnym.
	E.1L.U2.	Potrafi wykonać praktycznie resuscytację dorosłego, dziecka i niemowlęcia.
	E.1L.U2.	Potrafi użyć AED.
Kompetencje społeczne		
	E.1 L.K1.	Współpracuje w grupie zadaniowej, wykazuje się empatią wobec poszkodowanych na pozoracjach.
	E.1L.K1.	Dostrzega zagrożenia dla zdrowia i życia, zagrożenia społeczne.
	E.1L.K1.	Dostrzega przeszkody fizyczne dla niepełnosprawnych, zagrożenia zdrowotne.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawy prawne w udzielaniu pierwszej pomocy. Ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca zdarzenia. Ocena stanu poszkodowanego. Ćwiczenie oceny stanu poszkodowanego. Zasady ogólne postępowania z nieprzytomnym. Resuscytacja dorosłych , dzieci i niemowląt. Metody użycia AED. Postępowanie przy padaczce, omdleniu, cukrzycy, udarze, ataku serca. Urazy i krwotoki, złamania. Pozoracje podczas wszystkich tematów.</p>		

MODUŁ LINGWISTYCZNE PODSTAWY LOGOPEDII

NAZWA PRZEDMIOTU: Wprowadzenie do językoznawstwa		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W2	Zna językoznawcze podstawy logopedii (podstawowe pojęcia z zakresu językoznawstwa ogólnego)
	E.1L.W2	Zna teoretyczne podstawy wiedzy o języku jako podstawowym systemie porozumiewania się

	E.1L.W2	Zna podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki
	E.1L.W3	Zna podstawowe zagadnienia logopedii międzykulturowej
		Umiejętności
	E.1L.U2.	Potrafi analizować językoznawcze podstawy logopedii
	E.1L.U2.	Potrafi analizować teoretyczne podstawy wiedzy o języku (m.in. określać funkcję języka i wypowiedzi)
	E.1L.U2.	Potrafi prezentować podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K1.	Jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym, m.in. w zakresie specjalistycznej wiedzy o języku.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Język i komunikacja językowa. Mowa w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym. Płaszczyzny opisu języka. Strukturalny, generatywny i kognitywny opis języka. Główne pojęcia i teorie socjolingwistyki. Dwujęzyczność i komunikacja międzykulturowa.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Fonetyka i fonologia języka polskiego		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
symbol efektu	Wiedza	
E.1L.W2	Zna i rozumie fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego, fonetykę akustyczną i wizualną	
E.1L.W2	Zna cechy artykulacyjno-akustyczne samogłosek i spółgłosek języka polskiego	
E.1L.W2	Zna zasady normatywnej wymowy języka polskiego i potrafi zapisywać normatywne wypowiedzi	
	Umiejętności	
E.1L.U2.	Potrafi analizować i wykorzystywać wiedzę z fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego oraz z fonetyki akustycznej i wizualnej, Potrafi umiejscowić fonologię i fonetykę w systemie języka polskiego i je scharakteryzować	
E.1L.U2	Umie wskazać realizacje zgodne i niezgodne z zasadami współczesnej normy wymawianiowej	
E.1L.U2.	Potrafi dokonać transkrypcji fonetycznej wypowiedzi	
	Kompetencje społeczne	
E.1L.K2.	Rozumie konieczność posiadania i zastosowania wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii w pracy praktycznej i naukowej logopedy	
E.1L.K2.	Potrafi wyjaśnić zasady norm wymawianiowych i stosować je podczas różnych zdarzeń pedagogicznych	
TREŚCI PROGRAMOWE		
Podstawowe pojęcia fonetyki i fonologii. Kryteria klasyfikacji i klasyfikacja spółgłosek i samogłosek. Rozbieżności między wymową a pismem. Tendencje wymawianiowe współczesnej polszczyzny. Prozodia języka polskiego. Alfabet fonetyczny sławistyczny i międzynarodowy. Analiza fonologiczna wyrazów i zapis fonologiczny.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Semantyka		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W2.	Zna elementarną terminologię używaną w językoznawstwie w zakresie semantyki.
	E.1L.W2.	Ma podstawową wiedzę teoretyczną w zakresie semantyki i pragmatyki wypowiedzi, a także lingwistyki tekstu; rozumie jej zastosowanie w logopedii.
		Umiejętności
	E.1L.U2.	Potrafi analizować teoretyczne podstawy wiedzy o języku w zakresie semantyki; posiada zdolność oceny semantycznych relacji między wyrazami w systemie języka polskiego.
	E.1L.U2.	Potrafi ocenić semantyczne relacje między wyrazami w zdaniu.
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K 1	Ma świadomość specjalistycznej wiedzy o języku polskim.
	E.1L.K 1	Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w nawiązaniu do samooceny własnej kompetencji i umiejętności w tym zakresie.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Znaczenie słownikowe a znaczenie kontekstowe. Semantyczne relacje między wyrazami w systemie języka polskiego. Struktura semantyczna zdania. Tekst i kryteria tekstowości.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Morfologia i składnia języka polskiego		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W2.	Zna elementarną terminologię używaną w językoznawstwie w zakresie słowotwórstwa, fleksji i składni; ma świadomość jej przydatności w logopedii.
	E.1L.W2.	Ma podstawową wiedzę teoretyczną w zakresie słowotwórstwa, fleksji i składni; rozumie jej zastosowanie w logopedii.
	E.1L.W2.	Posiada wiedzę na temat budowy morfologicznej wyrazów i struktur składniowych we współczesnej polszczyźnie.
		Umiejętności

	E.1L.U2.	Potrafi prezentować podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego; umie przeprowadzić analizę słowotwórczą derywatów.
	E.1L.U2.	Potrafi prezentować podstawowe zagadnienia z zakresu składni i fleksji języka polskiego oraz przeprowadzić analizę wypowiedzi w w/w zakresie
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K1	Ma świadomość specjalistycznej wiedzy o języku polskim.
	E.1L.K1	Rozumie potrzebę ciągłego doształcania się w nawiązaniu do samooceny własnej kompetencji i umiejętności w tym zakresie.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawowe pojęcia morfologii (fleksji i słowotwórstwa). Charakterystyka części mowy. Podstawy słowotwórstwa. Zakres i zasady opisu fleksyjnego. Podstawowe pojęcia składni. Charakterystyka części zdania oraz typów zdań. Analiza słowotwórcza derywatów.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Elementy dialektologii		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W2.	Zna elementarną terminologię używaną w językoznawstwie w zakresie dialektologii; ma świadomość jej przydatności w pedagogice i logopedii.
	E.1L.W2.	Posiada wiedzę na temat dialektów i gwar języka polskiego.
Umiejętności		
	E.1L.U2.	Umie rozpoznać charakterystyczne cechy polskich dialektów.
	E.1L.U2.	Potrafi wskazać różnice między polszczyzną ogólną a dialektami i gwarami.
Kompetencje społeczne		
	E.1L.K1	Ma świadomość specjalistycznej wiedzy o języku polskim.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawowe terminy i metody badań dialektologicznych. Terytorialne odmiany polszczyzny. Odmiany regionalne polszczyzny.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Patofonetyka		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W2.	Zna językoznawcze podstawy logopedii (korelacje między fonologią, fonetyką i patofonetyką)
	E.1L.W2.	Zna kryteria i opisy zdeformowanych wariantów fonemów języka polskiego
	E.1L.W2.	Zna sposoby badań i zasady transkrypcji zdeformowanych głosek
Umiejętności		
	E.1L.U2.	Potrafi stosować fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego w logopedii; potrafi rozpoznać zdeformowane realizacje głosek języka polskiego
	E.1L.U2.	Posiada umiejętność analizy transkrypcji fonetycznej wymowy zaburzonej (w tym dłuższych wypowiedzi)
Kompetencje społeczne		
	E.2L.K2	Jest gotów do wykorzystania wiedzy z zakresu patofonetyki w pracy praktycznej i naukowej logopedy; w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych
	E.2L.K4.	Ma świadomość konieczności współpracy logopedy z innymi specjalistami, m.in. lekarzami, językoznawcami
TREŚCI PROGRAMOWE		
Przedmiot i cel badań patofonetyki oraz stosowane metody badań. Nienormatywne realizacje fonemów a ich etiologia. Opis deformacji w kontekście systemu fonologicznego języka polskiego. Sławistyczna i międzynarodowa transkrypcja zdeformowanych głośnych realizacji fonemów języka polskiego. Warsztaty z analizy i transkrypcji fonetycznej wymowy zaburzonej (zdeformowanych realizacji głosek) oraz z interpretacji zapisu fonetycznego		
NAZWA PRZEDMIOTU: Rozwój języka dziecka		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna różne periodyzacje procesu przyswajania mowy przez dziecko
	E.1L.W3.	Zna rozwój komunikacji językowej dziecka; ma wiedzę dotyczącą stanu opanowania poszczególnych podsystemów języka polskiego w różnych okresach życia dziecka
Umiejętności		
	E.1L.U3.	Potrafi analizować materiał/przykłady z badań dotyczących językowego porozumiewania się dzieci; potrafi analizować i

		oceniać rozwój i kształtowanie mowy dziecka; (w tym opanowania poszczególnych podsystemów języka)
	E.1L.U3.	Potrafi wiedzę z zakresu rozwoju komunikacji dziecka wykorzystać do analizowania i interpretowania nieprawidłowości w tym zakresie
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K3.	Rozumie przydatność wiedzy z zakresu rozwoju mowy w pracy praktycznej i naukowej logopedy, potrafi kreatywnie korzystać ze zdobytej wiedzy i umiejętności. Jest gotów do wykorzystania wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych praktycznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Periodyzacja procesu przyswajania języka przez dziecko. Okres prelingwalny. Okres lingwalny. Przyswajanie systemu fonetyczno-fonologicznego. Kształtowanie się świadomości fonologicznej; postaci fonologicznej wyrazu. Rozwój fleksji. Rozwój składni. Neologizmy w mowie dzieci. Przyswajanie znaczeń wyrazów. Rozwój słownictwa. Rozwój umiejętności dialogowych i narracyjnych. Cechy charakterystyczne wypowiedzi dzieci we wczesnym okresie nabywania języka (analiza materiałów); Cechy charakterystyczne wypowiedzi dzieci 4-, i 5-letnich (analiza materiałów); Umiejętności komunikacyjne dziecka rozpoczynającego naukę w szkole.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Psycholingwistyka		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna podstawowe zagadnienia z psycholingwistyki ogólnej i rozwojowej
	E.1L.W3.	Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania się w różnych okresach życia
	E.1L.W3.	Ma wiedzę na temat rozwoju komunikacji (w tym mowy) człowieka zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym; Zna wybrane teorie przyswajania języka przez dziecko
		Umiejętności
	E.1L.U3.	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zachowań komunikacyjnych dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań językowych. Potrafi charakteryzować i oceniać psychologiczne, biologiczne i społeczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia
		Potrafi wiedzę z zakresu psycholingwistyki wykorzystać do

	E.1L.U3.	analizowania i interpretowania nieprawidłowości w tym zakresie
	E.1L.U3.	Potrafi wiedzę z zakresu psycholingwistyki zastosować do opracowywania logopedycznych programów terapeutycznych dzieci z zaburzeniami mowy
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K3.	Potrafi poszukiwać i odwoływać się do wiedzy z zakresu rozwoju komunikacji w celu opracowania najlepszych rozwiązań dydaktycznych i terapeutycznych
TREŚCI PROGRAMOWE		
Psycholingwistyka ogólna i rozwojowa – kluczowe terminy. Wybrane teorie przyswajania języka przez dziecko. Poznawcze przesłanki rozwoju gramatyki. Rozwój umiejętności dialogowych i narracyjnych. System językowy w różnych okresach życia człowieka – uwarunkowania zmian w jego posługiwaniu się.		

Pedagogika specjalna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Posiada usystematyzowany zasób terminologiczny z zakresu pedagogiki specjalnej
	E.1L.W3.	Ma uporządkowaną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki specjalnej w systemie nauk oraz jej powiązaniu z naukami humanistycznymi, społecznymi i medycznymi.
	E.1L.W3.	Ma podstawową wiedzę na temat subdyscyplin pedagogiki specjalnej
	E.1L.W3.	Ma usystematyzowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej oraz metodologicznej pedagogiki i pedagogiki specjalnej; zna różne podejścia metodologiczne oraz rozumie konieczność prowadzenia badań interdyscyplinarnych.
		Umiejętności
	E.1L.U3.	Rozumie organizację procesu opieki i kształcenia specjalnego w Polsce
	E.1L.U3.	Potrafi posługiwać się aktami prawnymi dotyczącymi osób

		z niepełnosprawnościami
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K2	Docenia bogatą tradycję oraz dorobek pedagogiki specjalnej oraz utożsamia się z jej wartościami, celami i zadaniami.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Pedagogika specjalna jako interdyscyplinarna nauka społeczna. Człowiek z niepełnosprawnością podmiotem pedagogiki specjalnej w aspekcie medycznym, psychologicznym, społecznym i prawnym. Skala i dynamika zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie. Współczesne tendencje pedagogiki specjalnej w zakresie rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Organizacja procesu kształcenia specjalnego w Polsce. Wybrane metody pracy pedagoga specjalnego.</p>		

Psychologia rozwojowa i wychowawcza		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna psychologiczne podstawy logopedii. Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie pojęć używanych w psychologii rozwoju i wychowania.
	E.1L.W3.	Zna proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania,
		Umiejętności
	E.1L.U3.	Posiada umiejętność analizowania i interpretowania zjawisk związanych z różnymi sferami rozwoju psychicznego człowieka
	E.1L.U3.	Potrafi identyfikować potrzeby wychowanka w rozwoju uzdolnień i zainteresowań. Potrafi analizować i stosować

		podstawy psychologii wychowawczej.
	E.1L.U3.	Potrafi analizować psychologiczne podstawy logopedii; wykorzystać doniesienia z badań nad rozwojem człowieka w pracy logopedy.
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K1	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy oraz potrzeby jej poszerzania. Jest gotowy do refleksji nad własnym rozwojem zawodowym.
	E.2L.K2.	Ma świadomość znaczenia wiedzy o rozwoju i funkcjonowaniu społecznym człowieka dla kształtowania prawidłowych relacji w rodzinie i szkole. Jest gotowy do profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w grupie wychowawczej/rówieśniczej
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Pojęcie rozwoju i zmiany rozwojowej oraz modele psychologii wychowawczej. Uwarunkowania rozwoju człowieka. Omówienie rozwoju: poznawczego, emocjonalnego, osobowości, społecznego i moralnego. Ogólna charakterystyka dziecka w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym, przedszkolnym, młodszym szkolnym. Charakterystyka wieku dorastania i okresu dorosłości człowieka (wczesna dorosłość, średnia dorosłość, późna dorosłość).</p>		

Psychologia kliniczna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W1.	Zna i rozumie podstawy psychopatologii, psychiatrii i ich powiązania z logopedią.
	E.1L.W1.	Posiada wiedzę na temat metod i celów diagnozy psychologicznej i psychiatrycznej, potrafi opisać najczęściej stosowane narzędzia badawcze. Posiada elementarną wiedzę na temat źródeł i objawów najczęściej występujących psychopatologii dziecka i człowieka

		dorosłego.
	E.1L.W1.	Opisuje podstawowe formy psychoterapii i oddziaływania różnych szkół terapeutycznych.
		Umiejętności
	E.1L.U1.	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej (psychopatologii) i psychiatrii do analizy sytuacji problemowych w pracy logopedy, a także do planowania działań profilaktycznych i terapeutycznych.
	E.1L.U1.	Określa podstawowy zakres zadań diagnostycznych i pomocowych, adekwatny do określonego problemu klinicznego
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K1.	Dostrzega i uwzględnia w swojej pracy zawodowej specyfikę kontaktu z pacjentami psychiatrycznymi.
	E.2L.K3	Ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Specyficzne cechy psychologii klinicznej i psychiatrii. Pojęcie normy i patologii w psychologii klinicznej. Sposoby odróżniania zachowań normatywnych od patologicznych: kryterium statystyczne, społeczno-kliniczne, rozwojowe i psychiatryczne. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych. Paradygmaty psychologii klinicznej: biologiczny, poznawczy, uczenia się, psychoanalityczny, humanistyczny – podstawowe idee, obszary zainteresowań, leczenie. Wybrane zagadnienia psychopatologii wieku rozwojowego. Wprowadzenie w problematykę stresu i radzenia sobie. Pojęcie i modele diagnozy psychologicznej. Podstawy klinicznej diagnozy psychologicznej. Metody pomocy psychologicznej (metody psychologii klinicznej, promocja zdrowia, profilaktyka, poradnictwo, interwencja kryzysowa).</p>		

Neuropsychologia
EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna podstawy neuropsychologii (zasady działania mózgowych mechanizmów wyższych czynności psychicznych).
	E.1L.W3.	Zna zagadnienie plastyczności neuronalnej i jej rolę w uczeniu się i usprawnianiu osób z dysfunkcjami mózgu.
		Umiejętności
	E.1L.U3.	Potrafi wyszukać i ocenić informacje na temat mózgowej regulacji funkcji psychicznych. Potrafi wykorzystywać podstawy neuropsychologii w pracy logopedycznej.
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K2.	Jest gotów do poszerzania i wykorzystywania wiedzy z zakresu neuropsychologii jako niezbędnej w zawodzie logopedy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawowe informacje o mózgowych mechanizmach wyższych czynności psychicznych. Mózg a percepcja. Mózgowe mechanizmy kontroli emocji. Wpływ stresu na funkcjonowanie mózgu i organizmu. Mózg i pamięć: pamięć krótkotrwała i pamięć trwała; wpływ emocji na zapamiętywanie. Mózgowe mechanizmy mowy.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Emisja głosu i dykcja. Autokorekcja		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna podstawy logopedii artystycznej
	E.1L.W1.	Zna zagadnienia związane z emisją głosu – działanie i ochronę narządu mowy oraz zasady emisji głosu.
Umiejętności		
	E.1L.U3	Potrafi posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu i modyfikować złe nawyki emisyjne i artykulacyjne
	E.1L.U3	Potrafi stosować ćwiczenia z zakresu logopedii artystycznej
Kompetencje społeczne		
	E.1L.K1	Ma krytyczny stosunek do posiadanej wiedzy i umiejętności, ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; samooceny własnych kompetencji
	E.1L.K1	Skutecznie koryguje swoje błędy językowe i doskonalenie aparatu emisji głosu.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Budowa oraz działanie aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego z punktu widzenia ich optymalnego wykorzystania w zawodowej pracy głosem. Ćwiczenia odpowiedniej do mówienia postawy ciała. Wypracowanie umiejętności rozluźniania obszarów ciała odpowiedzialnych za tworzenie głosu. Ćwiczenia oddechowe. Ćwiczenia fonacyjne. Ćwiczenia artykulacyjne. Praca nad techniką mowy. Praca z tekstem. Higiena pracy głosem.		
NAZWA PRZEDMIOTU: Profilaktyka logopedyczna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W1.	Zna medyczne podstawy logopedii; biologiczne podstawy mowy w tym czynniki ryzyka w okresie pre-, peri- i postnatalnym i ich negatywny wpływ na całościowy rozwój jednostki,
	E.1L.W3.	Zna i rozumie działania profilaktyczno-wspomagające rozwój i kształtowanie się komunikacji językowej, czynniki wpływające negatywnie
	E.2L.W1	Zna podstawowe zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz zagadnienia wczesnej interwencji
Umiejętności		

1	E.2L.U1	Umie analizować i stosować profilaktykę i diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych (oddychanie, połykanie, odgryzanie, żucie) oceniając ich poziom;
2	E.2L.U1	planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną
Kompetencje społeczne		
1	E.2L.K4.	Ma świadomość wykorzystania zdobytej wiedzy w analizie przebiegu prowadzonych zajęć oraz w rozwiązywaniu problemów praktycznych. Jest gotów do poszukiwania wiedzy, a w przypadku problemów – zwracania się do doświadczonych logopedów, zasięgania ich opinii współdziałania z nimi
TREŚCI PROGRAMOWE		
Okres prenatalny: rozwój dziecka w okresie życia płodowego. Czynniki okołoporodowe – dzieci z grup ryzyka. Okres pourodzeniowy: niemowlęstwa i wczesnego dzieciństwa: -integracja odruchów; karmienie naturalne i sztuczne oraz jego skutki; podawanie pokarmów stałych; prawidłowe czynności fizjologiczne w obrębie aparatu artykulacyjnego – odgryzanie, żucie, połykanie; oddychanie prawidłowe i nieprawidłowe oraz jego skutki; parafunkcje i ich zapobieganie, higiena jamy ustnej. Wczesna interwencja logopedyczna. Profilaktyka zaburzeń słuchu.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Dyslalia		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1	Zna i rozumie definicje terminu „dyslalia” podawane przez różnych autorów reprezentujących różne dyscypliny.
	E.2L.W1	Zna różne objawowe i etiologiczne klasyfikacje zaburzeń artykulacyjnych. Zna zasady diagnostyki logopedycznej różnych rodzajów zaburzeń wymowy (dyslalii).
Umiejętności		
	E.2L.U1.	Potrafi zauważyć i określać zaburzenia wymowy (dyslalię) według klasyfikacji objawowych.
	E.2L.U1.	Potrafi dobrać odpowiednie metody korekcji zaburzeń artykulacyjnych.
	E.2L.U1.	Potrafi zaprojektować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne z dzieckiem z dyslalią.
Kompetencje społeczne		
	E.2L.K4.	Jest gotów do podejmowania działań logopedycznych w środowisku społecznym: ma poczucie odpowiedzialności za uwagi o swoim podopiecznym kierowane do innych specjalistów, pedagogów oraz rodziców.
	E.2L.K3	. samodzielного pogłębiania wiedzy logopedycznej;

TREŚCI PROGRAMOWE

Wprowadzenie do terminologii dyslalii (zróznicowane stanowiska badaczy zaburzeń artykulacyjnych). Różne klasyfikacje zaburzeń artykulacyjnych (ilościowe, jakościowe, etiologiczne). Mowa dzieci z rozszczepem wargi i/lub podniebienia oraz metody terapii w tych przypadkach. Metodyka ogólna pracy logopedycznej w przypadkach dyslalii. Metodyka szczegółowa wywoływania poszczególnych głosek i ich utrwalania. Terapia logopedyczna w przypadku dyslalii (zajęcia praktyczne): hospitowanie zajęć logopedycznych i samodzielne prowadzenie przez studenta zajęć z dziećmi z dyslalią.

NAZWA PRZEDMIOTU: Mowa dzieci z rozszczepem

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1	Zna i rozumie medyczne podstawy opieki neonatologicznej dzieci z rozszczepem
	E.2L.W1	Zna i rozumie konsekwencje wady rozszczepowej dla rozwoju dziecka oraz konieczność stosowania wczesnej interwencji logopedycznej zna, zasady diagnostyki logopedycznej w tych przypadkach
		Umiejętności
	E.2L.U1.	Potrafi diagnozować zaburzenia funkcji prymarnych oraz zaburzenia mowy i wymowy.
	E.2L.U1.	Potrafi dobrać odpowiednie metody terapii logopedycznej u dzieci z rozszczepem
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K3	Jest gotów do samodzielnego pogłębiania wiedzy logopedycznej w przypadkach wad wrodzonych twarzoczaszki
	E.2L.K4.	Jest gotów do współpracy z innymi specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu logopedycznego w opiece nad dzieckiem z rozszczepem

TREŚCI PROGRAMOWE

Rozszczepy jako wada wrodzona układu orofacjalnego (stomatognatycznego) i jej konsekwencje dla rozwoju dziecka. Różne rodzaje rozszczepów. Wielospecjalistyczna opieka nad dzieckiem z rozszczepem. Mowa dzieci z rozszczepem wargi i/lub podniebienia oraz metody terapii w tych przypadkach.

NAZWA PRZEDMIOTU: Kultura języka

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W2.	Zna elementarną terminologię używaną w językoznawstwie w zakresie kultury języka
	E.1L.W2.	Ma wiedzę na temat normy językowej, błędów językowych, kryteriów poprawności językowej współczesnej polszczyzny
		Umiejętności
	E.1L.U2.	Umie dostrzegać błędy językowe i mechanizmy ich powstawania w tekstach mówionych i pisanych
	E.1L.U2.	Potrafi dokonać korekty błędów językowych w tekstach mówionych i pisanych
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K1.	Jest wrażliwy na poprawność językową i gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym logopedy prezentującego wzór poprawności językowej
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Kultura wypowiedzi. Dyskurs i jego zasady. Norma językowa i rodzaje błędów językowych. Szablon językowy, moda językowa. Rozwijanie kompetencji językowej. Zasady perswazji i argumentacji, erystyki i obrony przed manipulacją. Retoryka i jej praktyczne zastosowanie. Techniki negocjacyjne, sztuka debaty i prezentacji. Komunikacja medialna i czynne w niej uczestniczenie. Praktykowanie różnorodnych form sztuki rozmowy. Pisarstwo praktyczne – teksty użytkowe.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Pedagogiczne podstawy logopedii		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna i rozumie pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających;
	E.1L.W3.	zna podstawowe style nauczania i wie, co to jest strefa najbliższego rozwoju oraz, w jaki sposób organizować proces uczenia, by przynosił spodziewane efekty.
	E.1L.W3.	Posiada wiedzę na temat metod pedagogicznych w terapii logopedycznej
		Umiejętności
	E.1L.U3.	Potrafi analizować pedagogiczne podstawy logopedii, w tym działania profilaktyczno--wspomagające.

	E.1L.U3.	Potrafi analizować i stosować metody pedagogiczne.
	E.1L.U3	Potrafi zaproponować zabawy rozwijające aktywność dziecka
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K2	Jest gotów do wykorzystywania zdobytej wiedzy w pracy zawodowej
	E.1L.K1	Jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym
TREŚCI PROGRAMOWE		
Rozwój i przyczyny biologiczne oraz społeczne zaburzeń w rozwoju. Organizacja środowiska sprzyjającego procesowi uczenia dziecka. Metody pedagogiczne wspierające rozwój dziecka dla logopedów. Rola dorosłego w procesie uczenia się małego dziecka. Style nauczania i strefa najbliższego rozwoju. Zabawa jako podstawowa forma aktywności dziecka		

NAZWA PRZEDMIOTU: Fonacja pozakrtaniowa		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna i rozumie zagadnienia onkologopedii
	E.2L.W1.	Zna i rozumie skutki laryngektomii całkowitej i innych zabiegów w przypadkach raka w obszarze orofacjalnym
	E.2L.W1.	Zna i rozumie podstawy rehabilitacji głosu po laryngektomii;
		Umiejętności
	E.2L.U1.	Potrafi stosować onkologopedię z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii
	E.2L.U1. E.2L.U1.	Potrafi przeprowadzić diagnozowanie logopedyczne osoby po laryngektomii całkowitej.
	E.2L.U1.	Potrafi stworzyć odpowiedni program terapii logopedycznej dla osoby po laryngektomii całkowitej.
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K1.	Jest gotów do działania na rzecz interesu publicznego w tym osób wymagających opieki, pomocy i szczególnej troski, jest wrażliwy na kwestię niepełnosprawności oraz szczególnej sytuacji życiowej osób po laryngektomii.
	E.2L.K4.	Jest gotów do współpracy z innymi specjalistami (lekarzami, psychologami, fizjoterapeutami), ma świadomość szerokiego (nie tylko logopedycznego) zakresu

		usprawniania osób po laryngektomii.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Onkologopedia i jej zadania oraz zasady. Przyczyny laryngektomii, objawy raka krtani, diagnostyka i metody leczenia. Skutki laryngektomii. Porozumiewanie się po laryngektomii całkowitej. Diagnozowanie logopedyczne osób po laryngektomii całkowitej. Zasady i metody usprawniania logopedycznego osób po laryngektomii całkowitej. Ćwiczenia praktyczne z zakresu rehabilitacji głosu i mowy po laryngektomii całkowitej.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Logorytmika		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Posiada wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw logorytmiki według założeń Jaqua-Dalcroze'a i Carla Orffa.
	E.1L.W3.	Zna formy aktywności dziecka, w tym naukę, ruch i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności;
Umiejętności		
	E.1L.U3.	Potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających.
	E.1L.U3.	Potrafi stosować i modyfikować ćwiczenia logorytmiczne.
Kompetencje społeczne		
	E.1L.K2.	Gotów jest do wykorzystania zdobytej wiedzy w analizie zdarzeń edukacyjnych oraz w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.
	E.1L.K2.	Twórczo poszukuje najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom podopiecznych
TREŚCI PROGRAMOWE		
Definicje i zadania logorytmiki. Założenia metodyczne. Fizjologia ruchu. Ocena sprawności ruchowej dzieci w wieku przedszkolnym. Zajęcia muzyczno-ruchowe: ćwiczenia głosowo – fonacyjne, emisyjne, intonacyjne. Ćwiczenia usprawniające małą i dużą motorykę, śpiew, odtwarzanie i tworzenie muzyki, gra na instrumentach perkusyjnych, ćwiczenia słowno-ruchowe i słowno-rytmiczne.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Metody badań logopedycznych		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna metody, narzędzia i techniki stosowane w badaniach logopedycznych (przesiewowe i diagnostyczne)
	E.2L.W1.	Zna zasady stosowania określonych narzędzi
		Umiejętności
	E.2L.U1.	Umie zastosować dane narzędzie badawcze
	E.2L.U1.	Ma umiejętność dokonania wyboru trafnego narzędzia badawczego w określonych przypadkach
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K2.	Jest gotów do krytycznego stosunku do posiadanej wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie użycia określonych narzędzi stosowanych w badaniach logopedycznych

TREŚCI PROGRAMOWE

Testy, skale, kwestionariusze, karty wywiadu - budowa, cele konstruowania, podstawowe wymogi stawiane testom. Badania logopedyczne: a) przesiewowe oraz całościowe - testy, karty logopedyczne; cząstkowe - badania słuchu fonematycznego, badanie kinestezji artykulacyjnej, badanie pamięci słuchowo werbalnej b) specjalistyczne logopedyczne - krótkie omówienie istniejących testów do badania poszczególnych zaburzeń. Metody, techniki i narzędzia stosowane w badaniach logopedycznych. Zasady stosowania określonych testów. Zasady wyboru określonych narzędzi badawczych.

Neurologopedia - Niedokształcenie mowy pochodzenia korowego (NMPK)

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
1.	E.2L.W1.	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą terminologii, etiologii i patomechanizmu NMPK
2.	E.2L.W1.	Zna zasady diagnozy i terapii dzieci z NMPK
3.	E.2L.W1.	Zna różne metody wykorzystywane w terapii dzieci z NMPK
		Umiejętności
1.	E.2L.U1.	Poddaje trafnej analizie objawy zaburzeń w mowie i w piśmie dzieci z NMPK
2.	E.2L.U1.	Potrafi formułować diagnozę logopedyczną dziecka z NMPK

3.	E.2L.U1.	Umie zaprojektować program terapii dla dziecka z NMPK
Kompetencje społeczne		
2.	E.2L.K4.	Jest gotów do współpracy z innymi specjalistami oraz pedagogami w celu doskonalenia swojego warsztatu zawodowego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Terminologia związana z NMPK. Etiologia i patomechanizm zaburzenia. Charakterystyka objawów poszczególnych typów NMPK. Zaburzenia językowe i niejęzykowe w NMPK. Diagnoza dzieci z NMPK - przegląd narzędzi diagnostycznych. Diagnoza na podstawie objawów. Metody wykorzystywane w terapii logopedycznej dzieci z NMPK. Projektowanie programu terapii. Ocena efektów terapii.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Oligofrenologopedia		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna zasady diagnozy i terapii osób z niepełnosprawnością intelektualną.
	E.2L.W1.	Zna metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programu terapii logopedycznej stosownie do potrzeb pacjenta z niepełnosprawnością intelektualną.
Umiejętności		
	E.2L.U1	Umie poddać trafnej analizie objawy zaburzeń w porozumiewaniu się osób z niepełnosprawnością intelektualną.
	E.2L.U1	Potrafi zaprojektować i realizować terapię logopedyczną osób z niepełnosprawnością intelektualną.
Kompetencje społeczne		
	E.2L.K3.	Jest gotów do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań pedagogiczno-logopedycznych sprzyjających postępom rozwojowym podopiecznych z niepełnosprawnością intelektualną.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Rozwój/stan komunikacji osób z niepełnosprawnością intelektualną a stopień niepełnosprawności. Zaburzenia językowe i niejęzykowe u osób z niepełnosprawnością intelektualną. Zaburzenia mowy u osób z niepełnosprawnością intelektualną. Diagnoza logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną. Metody terapii logopedycznej stosowane w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Projektowanie programu terapii logopedycznej. Uwarunkowania instytucjonalne i pozainstytucjonalne wspierania osób z niepełnosprawnością intelektualną.

NAZWA PRZEDMIOTU: Neurologopedia – afazja		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą podstaw afazjologii: zna terminologię afazjologiczną, definicję afazji, klasyfikacje afazji.
	E.2L.W1.	Zna logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadkach afazji
Umiejętności		
	E.2L.U1	Potrafi stosować gerontologopedię oraz poddać trafnej analizie objawy afazji w odróżnieniu od demencji u pacjentów.
	E.2L.U1	Potrafi diagnozować afazję i prowadzić terapię osób z afazją.
	E.2L.U1	Umie dostosować metody pracy i formy kontaktu z chorym z afazją do jego możliwości i potrzeb.
Kompetencje społeczne		
	E.2L.K3	Ma świadomość konieczności pogłębiania wiedzy oraz doskonalenia umiejętności diagnostycznych i terapeutycznych na specjalistycznych studiach z zakresu neurologopedii.
	E.2L.K1.	Jest gotów do okazywania empatii pacjentom z afazją.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Afazja jako nabyte zaburzenie mowy, jej przyczyny i objawy. Omówienie zasad diagnozy logopedycznej pacjenta z afazją. Zakres i przebieg logopedycznej diagnozy osoby z afazją. Narzędzia do badania diagnostycznego pacjenta z afazją. Omówienie zasad terapii pacjentów z afazją. Podstawowe metody i podstawowe rodzaje ćwiczeń w afazji.

NAZWA PRZEDMIOTU: Opóźniony rozwój mowy		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna różne stanowiska badaczy dotyczące problemu opóźnionego rozwoju mowy. Potrafi definiować dwujęzyczność i jej rodzaje; określać konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka
	E.2L.W1.	Zna szczegółowo różnice pomiędzy opóźnionym rozwojem mowy a zaburzonym rozwojem mowy
	E.2L.W1.	Zna różnice pomiędzy prostym opóźnieniem rozwoju mowy a opóźnieniem rozwoju mowy
	E.2L.W1.	Zna pomoc psychologiczno-pedagogiczną- regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny dziecka z opóźnionym rozwojem mowy i placówki oświatowej
Umiejętności		
	E.2L.U1.	Potrafi analizować dwujęzyczność i jej rodzaje oraz konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka
	E.2L.U1.	Potrafi zaprojektować program terapii logopedycznej w przypadkach opóźnienia rozwoju mowy, także w przypadkach dwu-i wielojęzyczności
	E.2L.U1.	Potrafi przygotować zajęcia logopedyczne (jednostkę metodyczną) dla konkretnego dziecka z opóźnieniem rozwoju mowy
Kompetencje społeczne		
	E.2L.K4.	Jest gotów do współdziałania z nauczycielami i specjalistami w zakresie wspomagania rozwoju mowy dziecka
	E.1L.K2.	Jest gotów do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań pedagogicznych i dydaktycznych sprzyjających postępom w terapii dziecka z opóźnieniem rozwoju mowy
TREŚCI PROGRAMOWE		
Różne poglądy i terminologia dotycząca opóźnionego rozwoju mowy (krytyczne omówienie tych stanowisk). Charakterystyka opóźnionego rozwoju mowy w odróżnieniu od zaburzonego rozwoju mowy. Formy opóźnionego rozwoju mowy (proste opóźnienie rozwoju mowy i opóźnienie rozwoju mowy). Terapia logopedyczna dzieci z opóźnieniem rozwojem mowy –		

zasady ogólne. Omówienie metodyki pracy z dzieckiem z opóźnieniem rozwoju mowy - opracowywanie planów terapii logopedycznej.

NAZWA PRZEDMIOTU: Surdologopedia

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna cele, zasady i klasyfikacje surdologopedyczne
	E.1L.W3.	zna podstawy audiofonologii pedagogicznej, metodę fonogestowej wizualizacji mowy (<i>Cued Speech</i>), podstawy języka migowego. Zna ćwiczenia rozwijające komunikację językową wykorzystywane w terapii indywidualnej i grupowej
	E.2L.W1	W stopniu pogłębionym zna zasady diagnostyki logopedycznej wykorzystywane w surdologopedii, metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej
Umiejętności		
	E.1L.U3.	Umie wykorzystywać podstawy audiofonologii pedagogicznej w przeprowadzanej diagnozie i terapii; znając podstawy języka migowego, potrafi wskazać jego odbiorców i miejsce w terapii logopedycznej; stosować fonogesty
	E.1L.U3.	Potrafi planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne z wykorzystaniem istniejących lub z opracowaniem nowych metod i narzędzi;
Kompetencje społeczne		
	E.2L.K3.	Ma świadomość konieczności pogłębiania wiedzy oraz doskonalenia umiejętności diagnostycznych i terapeutycznych na specjalistycznych studiach z zakresu surdologopedii.

TREŚCI PROGRAMOWE

Charakterystyka stanów mowy oraz diagnoz surdologopedycznych będących skutkiem różnych typów niedosłuchu oraz zróżnicowanych uwarunkowań rozwoju komunikacji dzieci z uszkodzonym narządem słuchu. Metodyka pracy surdologopedycznej z dziećmi i dorosłymi (metody oralne, cuud speech, język migowy) Konstruowanie programów terapii surdologopedycznej. Badanie surdologopedyczne (różne metody i narzędzia diagnozowania surdologopedycznego). Szczegółowa metodyka postępowania surdologopedycznego.

Zaburzenia komunikacji osób z ASD

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
-----	---------------	--------

	E.2L.W1.	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą klasyfikacji i terminologii zaburzeń ze spektrum autyzmu (ASD)
	E.2L.W1.	Zna metody diagnostyczne, w tym badania przesiewowe dla osób z ASD
	E.2L.W1.	Zna metody terapii stosowane we wspomaganiu rozwoju społeczno-komunikacyjnego dziecka z ASD
		Umiejętności
	E.2L.U1.	Potrafi formułować diagnozę logopedyczną dziecka z ASD
	E.2L.U1.	Umie stworzyć program terapii logopedycznej dla dziecka z ASD
	E.2L.U1.	Umie prowadzić zajęcia logopedyczne z dzieckiem z ASD
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K3.	Docenia konieczność stałego poszerzania wiedzy na temat diagnozy i terapii osób z ASD.
	E.2L.K2.	Jest gotów do profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w grupie rówieśniczej, w której jest dziecko z ASD
	E.2L.K3.	Jest gotów do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań metodycznych sprzyjających postępom swoich podopiecznych
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>ASD jako zaburzenie komunikacji społecznej. Objawy językowe i niejęzykowe. Narzędzia do diagnozy zaburzeń ze spektrum autyzmu (w tym do badań przesiewowych). Metody terapii osób z ASD. Proces stymulowania rozwoju komunikacji osób z ASD. Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji w autyzmie z innymi formami zaburzonego rozwoju mowy. Próby diagnostyczne w praktyce. Proces terapii dzieci i młodzieży ze spektrum autyzmu. Konstruowanie planów zajęć logopedycznych dla dzieci ze spektrum autyzmu</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Neurologopedia – dyzartria

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Ma wiedzę dotyczącą dyzartrii: zna terminologię, definicję dyzartrii, klasyfikację dyzartrii
	E.2L.W1.	Zna i rozumie zasady diagnozy i terapii osób z dyzartrią o różnej etiologii.
		Umiejętności
	E.2L.U1	Potrafi analizować objawy zaburzeń dyzartrycznych
	E.2L.U1	Potrafi diagnozować dyzartrię i prowadzić jej terapię
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K3.	Ma świadomość konieczności pogłębiania wiedzy nt. dyzartrii oraz doskonalenia umiejętności diagnostycznych i terapeutycznych na specjalistycznych studiach z zakresu neurologopedii.
	E.2L.K1	Jest gotów do okazywania empatii pacjentom z dyzartrią.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Dyzartria – Przyny, objawy, klasyfikacje. Omówienie zasad diagnozy logopedycznej osób z dyzartrią. Omówienie technik terapeutycznych wykorzystywanych w terapii osób dorosłych z dyzartrią.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Dysfagia		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna podstawową terminologię z zakresu dysfagii, przyczyny dysfagii i jej konsekwencje.
	E.2L.W1.	Zna metody diagnozowania oraz postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania neurogenego
		Umiejętności

	E.2L.U1.	Poddaje trafnej analizie objawy dysfagii.
	E.2L.U1.	Potrafi diagnozować dysfagię, planować i prowadzić jej terapię.
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K3.	Jest świadomy konieczności doskonalenia umiejętności zawodowych dotyczących terapii osób z dysfagią. na studiach doskonalących z neurologopedii
		Ma świadomość odpowiedzialności za swoje działania diagnostyczne i terapeutyczne w przypadkach dysfagii.
	E.2L.K1	Jest gotów do okazywania empatii pacjentom z zaburzeniami połykania.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Fizjologia połykania. Definicja i rodzaje zaburzeń połykania (dysfagii). Przyczyny dysfagii. Postępowanie diagnostyczne w dysfagii. Metody rehabilitacji pacjentów z zaburzeniami połykania.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Balbutologopedia		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna i rozumie istotę zaburzeń płynności mówienia – jąkania i gielkotu; zna wieloczynnikową koncepcję jego etiologii.
	E.2L.W1.	Zna strategie rodzinne wspierające płynność mowy dziecka. Zapoznał się z rodzajami terapeutycznych metod pracy z osobami z niepłynnością mówienia.
		Umiejętności
	E.2L.U1.	Potrafi określać zaburzenia płynności mówienia – jąkania i gielkotu,.
	E.2L.U1.	Umie zaprojektować program działań terapeutycznych pośrednich oraz bezpośrednich w zaburzeniach płynności mówienia
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K4.	Ma świadomość konieczności współpracy logopedy z

		rodzicami oraz pedagogami i psychologami w pracy terapeutycznej z osobami z niepełnością mówienia.
	E.2L.K1	Jest gotów do okazywania empatii pacjentom z zaburzeniami płynności mówienia
TREŚCI PROGRAMOWE		
Istota jąkania - wieloczynnikowa koncepcja jąkania i gielkotu. Czynniki ryzyka utrzymania się objawów niepełności mówienia. Diagnostyka i terapia niepełności mówienia Pośrednie i bezpośrednie metody pracy terapeutycznej. Upływnianie mówienia i modyfikacja jąkania. Grupy wsparcia. Strategie rodzinne wspierające płynność mowy dziecka.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Alternatywne i wspomagające formy komunikacji (AAC)		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1L.W3.	Rozumie i potrafi omówić założenia metod komunikacji wspomagającej i alternatywnej.
	E.1L.W3.	Zna metody diagnozy możliwości komunikacyjnych osób niemówiących
Umiejętności		
	E.1L.U3.	Poddaje trafnej analizie zachowania komunikacyjne osób ze sprzężoną niepełnosprawnością i współdziałać z innymi
	E.1L.U3.	Potrafi analizować i stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC) oraz podstawy języka migowego w terapii logopedycznej.
Kompetencje społeczne		
	E.1L.K1.	Jest gotów do autorefleksji na d własnym warsztatem zawodowym i dalszego kształcenie się na studiach doskonalących wiedzę i umiejętności w zakresie AAC
TREŚCI PROGRAMOWE		
Wpływ złożonych dysfunkcji na możliwości komunikacyjne. Diagnostyka możliwości i ograniczeń komunikacyjnych. Budowanie środowiska językowego dla osoby uczącej się AAC. Budowanie kompetencji partnera komunikacji osoby uczącej się AAC. Zabawy interakcyjne na poziomie przedjęzykowym. Planowanie sytuacji nauczania osób niemówiących posługiwania się pierwszymi i kolejnymi znakami manualnymi oraz graficznymi. Dobieranie i konstruowanie prostych pomocy do komunikacji. Wykorzystywanie komputera, mediów i nowoczesnych technologii w terapii logopedycznej.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Dysleksja rozwojowa		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Zna zagadnienia czynności czytania i jej składników w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym, czytania i pisania w komunikacji językowej
	E.1L.W3.	Posiada wiedzę na temat ryzyka dysleksji
	E.1L.W3.	Zna zasady diagnozy i terapii dysleksji
Umiejętności		
	E.1L.U3.	Potrafi analizować na podstawowym poziomie czynność czytania i jej składniki w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym oraz prezentować rolę czytania i pisania w komunikacji językowej
	E.1L.U3	Umie określać ryzyko dysleksji i ocenić przydatność typowych metod, procedur i praktyk stosowanych w pracy z uczniem z dysleksją.
	E.1L.U3	Umie przeprowadzać jej diagnozę i terapię oraz zaprojektować pomoce dydaktyczne dostosowane do problemów ucznia z trudnościami w czytaniu i pisaniu
Kompetencje społeczne		
	E.1L.K2.	Ma świadomość wykorzystywania specjalistycznej wiedzy i umiejętności z zakresu zaburzeń dyslektycznych.
	E.1L.K1.	Rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się w nawiązaniu do samooceny własnej kompetencji i umiejętności w tym zakresie.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawowe pojęcia z zakresu dysleksji rozwojowej w ujęciu psycholingwistyki i glottodydaktyki. Kod analityczny, kod syntetyczny i transformacje w procesach czytania i pisania. Etiologia zaburzeń dyslektycznych. Trudności w czytaniu – symptomatologia i metody terapii. Trudności w pisaniu – podstawy diagnozy i terapii. Elementy oceny ryzyka dysleksji i analiza Skali Ryzyka Dysleksji. Ocena umiejętności czytania i pisania. Diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu. Ćwiczenia usprawniające proces nauki czytania i pisania w przypadku zaburzeń dyslektycznych. Projektowanie i wykonanie pomocy dydaktycznych</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Wspomaganie rozwoju psychoruchowego		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W3.	Rozumie psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; rolę integracji sensorycznej w przyswajaniu języka oraz innych funkcji psychomotorycznych, metody pedagogiczne w terapii logopedycznej;
	E.1L.W3.	Zna metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów zajęć wspomagających rozwój psychoruchowy dziecka
Umiejętności		
	E.1L.U3.	Umie dokonać obserwacji i interpretacji procesów rozwojowych dzieci w każdym wieku i dostosować do ich potrzeb działania wspierające ich rozwój
	E.1L.U3.	Umie analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań wspomagających oraz oceniać ich rozwój psychoruchowy. Dostrzega rolę integracji sensorycznej dla rozwoju dziecka, w tym rozwoju mowy
	E.1L.U3.	Umie konstruować program zajęć wspomagających rozwój psychoruchowy wraz z metodyką postępowania logopedycznego
Kompetencje społeczne		
	E.1L.K2.	Wykorzystuje wiedzę w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, w razie potrzeby zasięgając pomocy innych specjalistów
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Ogólne wprowadzenie do metod wspomagających rozwój psychoruchowy dziecka. Szczegółowe omówienie wybranych metod oceniających i wspomagających rozwój psychomotoryczny dziecka. Rola integracji sensorycznej dla rozwoju dziecka, w tym rozwoju mowy. Konstruowanie programów zajęć wspomagających rozwój psychoruchowy dziecka.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Sprzężone zaburzenia w rozwoju dziecka		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.1L.W1.	Zna medyczne podstawy niepełnosprawności sprzężonej, w tym zaburzenia genetyczne
	E.1L.W1.	Charakteryzuje zagadnienia związane z diagnozą i terapią logopedyczną osób ze złożoną niepełnosprawnością, w tym z zakresu tyflogopedii jako członek zespołu wielospecjalistycznego

		Umiejętności
	E.1L.U1.	Potrafi analizować medyczne podstawy logopedii, analizować niepełnosprawności sprzężone, w tym zaburzenia genetyczne
	E.1L.U1.	Potrafi analizować i stosować podstawy fizjoterapii w logopedii oraz poznane metody pedagogiczne, metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej u osób z niepełnosprawnością sprzężoną.
	E.1L.U1.	Potrafi przeprowadzić diagnozę i realizować terapię logopedyczną, także z wykorzystaniem podstaw tyflogopedii, z osobą z niepełnosprawnością sprzężoną będąc członkiem zespołu wielospecjalistycznego.
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K2.	Wykorzystuje wiedzę w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych u osób ze sprzężoną niepełnosprawnością.
	E.2L.K1.	Jest wrażliwy na potrzeby osób ze sprzężoną niepełnosprawnością
	E.2L.K3.	Jest gotów do pogłębiania wiedzy i umiejętności terapeutycznych dla uzyskiwania lepszej efektywności w pracy z z osobami ze sprzężoną niepełnosprawnością
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Znaczenie pojęć „niepełnosprawność sprzężona”, „wieloraka”, „złożona”, sposoby pracy w wielospecjalistycznych zespołach terapeutyczno-diagnostycznych. Wpływ złożonych dysfunkcji na możliwości komunikacyjne. Specyficzne potrzeby osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi w nawiązywaniu kontaktu z otoczeniem. Diagnoza możliwości i ograniczeń komunikacyjnych. Praca z osobami ze złożonymi dysfunkcjami sensorycznymi. Metody wykorzystywane w komunikacji wspomagającej i alternatywnej.</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Diagnozowanie logopedyczne		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Ma wiedzę na temat różnych rodzajów diagnozy oraz zna zasady diagnozowania logopedycznego osób w różnym wieku z zaburzeniami w porozumiewaniu się o złożonych patomechanizmach
	E.2L.W1.	Zna wpływ złożonych patomechanizmów na rozwój/stan mowy ze szczególnym uwzględnieniem stanu komunikacji oraz szereguje je według siły ich oddziaływania
Umiejętności		
	E.2L.U1.	Potrafi samodzielnie przeprowadzić całościowe badanie

		logopedyczne dziecka ze złożonymi zaburzeniami w rozwoju
	E.2L.U1.	Poddaje trafnej analizie objawy złożonych zaburzeń mowy u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem stanu komunikacji oraz patomechanizmów tych zaburzeń
	E.2L.U1.	Potrafi sformułować diagnozę logopedyczną, podać cel usprawniania danego dziecka, opracować program usprawniania, określić rokowania
		Kompetencje społeczne
	E.1L.K1.	Ma poczucie odpowiedzialności za ustalenia diagnostyczne i terapeutyczne
	E.2L.K2.	Potrafi skierować rodziców lub opiekunów pacjenta do odpowiednich specjalistów w celu uszczegółowienia diagnozy oraz uzyskania pomocy wielospecjalistycznej
	E.2L.K3.	Jest świadomy konieczności doskonalenia umiejętności zawodowych dotyczących diagnozy i terapii osób ze złożonymi zaburzeniami w porozumiewaniu się
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Uszczegółowienie procedury całościowego badania logopedycznego w przypadkach złożonych zaburzeń w porozumiewaniu się u osób w każdym wieku. Zestawienie form zaburzeń mowy w świetle praktyki logopedycznej z uwzględnieniem niesklasyfikowanych zaburzenia mowy. Postępowanie diagnostyczne, diagnoza logopedyczna, opinia logopedyczna. Omawianie schematów planów usprawniania logopedycznego z uwzględnieniem ich celów. Prezentacje studiów przypadków osób z złożonymi zaburzeniami mowy, ze szczegółowym omówieniem: diagnozy wraz z uzasadnieniem, rokowań dotyczących stanu komunikacji, planu usprawniania logopedycznego</p>		

NAZWA PRZEDMIOTU: Mutyzm i inne psychogenne oraz środowiskowe zaburzenia mowy		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna przyczyny, objawy, zasady diagnozy oraz metody terapii zaburzeń mowy o podłożu psychogennym – zna charakterystykę mutyzmu wybiórczego i schizofazji oraz środowiskowych zaburzeń mowy
		Umiejętności
	E.2L.U1.	Potrafi rozpoznać psychogenne zaburzenia mowy i zaproponować adekwatne metody postępowania terapeutycznego.
	E.2L.U1.	Potrafi dokonać diagnozy różnicowej mutyzmu wybiórczego i odróżnić psychogenne zaburzenia mowy od zaburzeń mowy o innej etiologii.
		Kompetencje społeczne
	E.2L.K4.	Jest gotów do współpracy z psychoterapeutą, lekarzem psychiatrą, psychologiem w przypadku psychogennych

		zaburzeń mowy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Środowiskowe zaburzenia mowy. Psychogenne zaburzenia mowy w klasyfikacji ICD-10 i ICD - 11. Mutyzm wybiórczy jako psychogenne zablokowanie funkcji językowych. Zaburzenia mowy w chorobach psychiatrycznych. Schizofrenia i schizofazja.		

Seminarium	
Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ
Wiedza	
E.1L.W3.	Zna ogólne zasady pisania pracy końcowej; Zna zasady korzystania z literatury przedmiotu. Zna zasady konstruowania planu pracy końcowej
Umiejętności	
E.1L.U3	Umie opracować plan pracy
E.1L.U3	Redaguje poszczególne części pracy zgodnie z przyjętymi standardami
E.1L.U3	Dokonuje prezentacji danych (tabele, wykresy) zgodnie ze standardami edytorskimi
Kompetencje społeczne	
E.1L.K2	Kieruje się zasadami etycznymi podczas redagowania pracy dyplomowej
E.1L.K2	Ma świadomość odpowiedzialności za korzystanie z dokumentacji badanej osoby – podmiotu studium przypadku
TREŚCI PROGRAMOWE	
Zasady pisania pracy końcowej – studium przypadku wraz z częścią teoretyczną wybranego przez słuchacza zagadnienia. Zasady korzystania z literatury przedmiotu. Struktura pracy końcowej. Zasady opracowania wyników badań / prezentacja i analiza wyników.	

Psychologiczny aspekt działań logopedycznych	
Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ
Wiedza	

E.1L.W3.	Zna wybrane metody, narzędzia służące diagnozie psychologicznej oraz funkcjonalnej rozwoju lub funkcjonowania osoby z zaburzeniami mowy
E.1L.W3	Zna techniki wsparcia psychologicznego osoby z zaburzeniami mowy
Umiejętności	
E.1L.U3.	Umie wykorzystać wyniki badań psychologicznych w diagnozie i terapii osoby z zaburzeniami mowy
Kompetencje społeczne	
E.2L.K4.	Potrafi współpracować z psychologiem podczas procesu diagnostycznego i terapeutycznego osoby z zaburzeniami mowy
TREŚCI PROGRAMOWE	
Metody diagnozy psychologicznej osób z zaburzeniami mowy. Wsparcie psychologiczne osób z zaburzeniami mowy. Praktyczne zastosowanie wybranych metod diagnozy i terapii psychologicznej w pracy logopedy.	

NAZWA PRZEDMIOTU: Praktyka wprowadzająca – diagnoza i korekcja dyslalii (50 godzin)

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.3L.W2.	Zna organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny
	E.3L.W1.	Zna zadania logopedy charakterystyczne dla przedszkola, szkoły oraz system opieki logopedycznej w placówkach systemu oświaty
	E.3L.W3.	Zna zasady bezpieczeństwa dzieci w przedszkolu poza nim; potrzebę ochrony zdrowia dziecka, w tym zdrowia psychicznego; znaczenie edukacji dla bezpieczeństwa i dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych.
Umiejętności		
	E.3L.U3	Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych z dziećmi z dyslalią
	E.3L.U4.	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych
	E.3L.U2.	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów;
Kompetencje społeczne		

E.3L.K1.	Jest gotów do współdziałania z opiekunami podopiecznego oraz z innymi specjalistami włączonymi w proces usprawniania logopedycznego dziecka z dyslalią.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Analiza istniejącej dokumentacji logopedycznej i innej specjalistycznej podopiecznego z zaburzeniami wymowy. Hospitacje zajęć terapii logopedycznej dziecka w wieku przedszkolnym lub szkolnym z dyslalią. Zaplanowanie poszczególnych zajęć logopedycznych, opracowanie ich scenariuszy oraz przygotowanie pomocy dydaktycznych do tych zajęć. Przeprowadzenie zajęć logopedycznych zgodnie z programem terapii.	

NAZWA PRZEDMIOTU: Praktyka specjalistyczna (50 godzin)		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.3L.W1.	Zna zadania logopedy charakterystyczne dla przedszkola integracyjnego, szkoły integracyjnej lub specjalnej oraz system opieki logopedycznej w poradniach psychologiczno-pedagogicznych
	E.3L.W2.	Zna organizację, statut i plan pracy placówek oświatowych integracyjnych, specjalnych lub poradni psychologiczno-pedagogicznych
	E.3L.W3.	Zna zasady bezpieczeństwa dzieci w placówkach oświatowych integracyjnych, specjalnych lub poradni psychologiczno-pedagogicznych; potrzebę ochrony zdrowia dziecka, w tym zdrowia psychicznego; znaczenie edukacji dla bezpieczeństwa i dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych.
Umiejętności		
	E.3L.U3	Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną, wadami słuch, jąkaniem, dyzartrią, NMPK (do wyboru)
	E.3L.U4.	Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych
	E.3L.U2.	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów;
Kompetencje społeczne		
	E.3L.K1.	Jest gotów do współdziałania z opiekunami podopiecznego

		oraz z innymi specjalistami włączonymi w proces usprawniania logopedycznego dziecka ze złożonymi zaburzeniami mowy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Analiza istniejącej dokumentacji logopedycznej i innej specjalistycznej podopiecznego ze złożonymi zaburzeniami mowy. Hospitacje zajęć terapii logopedycznej. Zaplanowanie poszczególnych zajęć logopedycznych, opracowanie ich scenariuszy oraz przygotowanie pomocy dydaktycznych do tych zajęć. Przeprowadzenie zajęć logopedycznych zgodnie z programem terapii osób ze złożonymi zaburzeniami mowy.		

NAZWA PRZEDMIOTU: Praktyka dyplomowa (terapia dzieci lub dorosłych – do wyboru przez słuchacza) (50g.)		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	symbol efektu	Wiedza
	E.2L.W1.	Zna różne formy terapii logopedycznej oraz zna różne przykłady ćwiczeń stosowanych w przypadkach złożonych zaburzeń w komunikacji językowej u dzieci w różnym wieku.
	E.3L.W3.	Zna zasady zapewniania bezpieczeństwa pacjentom w miejscu praktyki.
Umiejętności		
	E.3L.U1	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy logopedy podczas zajęć z wybranym pacjentem ze złożonymi zaburzeniami w komunikacji językowej
	E.3L.U5.	Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia logopedyczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk..
	E.3L.U4.	Potrafi realizować czynnie program terapii logopedycznej u wybranego podopiecznego ze złożonymi zaburzeniami w komunikacji językowej oraz potrafi weryfikować program terapii w trakcie prowadzonego z wybranym podopiecznym usprawniania logopedycznego.

	E.3L.U5.	Potrafi weryfikować diagnozę wraz z podaniem dowodów po zakończeniu wyznaczonego cyklu usprawniania logopedycznego podopiecznego ze złożonymi zaburzeniami w komunikacji językowej.
	E.3L.U2.	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów;
Kompetencje społeczne		
	E.3L.K1.	Jest gotów do współdziałania z opiekunami dziecka oraz z innymi specjalistami włączonymi w proces usprawniania logopedycznego.
	E.2L.K4.	Ma poczucie pełnej odpowiedzialności za podaną diagnozę i wskazania terapeutyczne, kierowanie podopiecznego na konsultacje do innych specjalistów oraz wydawane o pacjencie ustne i pisemne opinie logopedyczne.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Planowanie zajęć terapeutycznych uwzględniających złożone patomechanizmy zaburzeń porozumiewania się u osób w różnym wieku z zaburzeniami mowy o złożonych patomechanizmach oraz dobór metod usprawniających jego komunikację. Opracowywanie konspektów zajęć jednostkowych z uwzględnieniem celu prowadzonej terapii logopedycznej oraz przygotowanie pomocy specjalistycznych wraz z materiałem językowym. Prowadzenie zajęć logopedycznych zgodnie z opracowaną koncepcją indywidualnej terapii osób ze złożonymi zaburzeniami w porozumiewaniu się. Dokumentowanie prowadzonych zajęć terapeutycznych. Opracowanie opinii logopedycznej dotyczącej podopiecznego ze złożonymi zaburzeniami w komunikacji z uwzględnieniem weryfikacji wcześniejszej diagnozy i wstępnego programu terapeutycznego.</p>		